

2ª Caminada del Vidranès - 16 de maig 2010

Itinerari: Vidrà- Corrubí - El Toll - Font Martingala - Roc de l'Àliga - Coll de Cans- Collada de Ciuret – Coll Rabassosa - Can Mic- Hort de Getzemaní – Collet de la Fenaiola - Vidrà.

Temps: 5 – 6:30 h.

Distància: 17,85 km.

Dificultat: Baixa

Cal dir que aquest itinerari està tot marcat amb senyals verdes i blanques pròpies dels senders locals, tot i que la vegetació en pot haver tapat alguna i us serà útil dur la ressenya següent impresa.

El sender comença just a sota del Mirador de la Creu de l'Arç, i finalitza a uns 200 m. d'aquí, en direcció al càmping.

Sortim del poble per la pista de **Palou Xic**. Al cap de poc, en trobar un pal indicador, la deixem per agafar una pista de desbosc, a la dreta que, en pocs metres ens mena al **Grau del Tell**. Se segueix planejant una estona fins que, després d'una pujada enmig del sol, la pista es transforma de cop en un bonic sender entre els roures i boixos, que serpenteja en lleugera pujada fins a conduir-nos a una nova pista. La seguim a la dreta, passant pel costat d'un bonic roure: el **Roure de la Creu**, i continuem baixant fins a desembocar a la carretera que ve de Les Escanes i va cap a La Coma.

La seguim cap a l'esquerra. Al cap d'uns 400 m. trobem el trencall de les **Nou Fonts**, on no ens cal arribar. En aquest indret brollen nou raigs d'aigua que s'han canalitzat per abastir el poble de Vidrà. Seguim per la pista i travessem el **Torrent de les Fonts** que, si duu aigua, mostra un bonic salt a la nostra esquerra.

Al proper revolt haurem de deixar la pista, al costat d'un cartell, i prendre un corriol ben definit a la dreta. Travessa un torrent, afluent del de les Nou Fonts, i comença a ascendir pel bosc, enmig dels boixos. Després d'uns 15 minuts ens condueix als plans de **Corrubí**. L'indret i la panoràmica que ens envolta són d'una bellesa poc corrent: l'esclat d'infinitat de tons de verd de les diferents espècies d'arbres ens aclapara. Creuem els prats fins a la casa, passant per entre les flors blanques de la llet de gallina, que treuen el cap pel mig de l'herba tendra. Contemplem la **Serra de Curull**, el veïnat de **Ciuret** als peus del Puig Cubell i de la Collada de Ciuret, on més tard farem cap.

Després de la **Casa de Corrubí**, abandonada i mig en ruïnes –només la cabanya resta sencera, reservada a aixopluc per al bestiar–, comença una forta davallada fins al **gorg del Toll**. Aquí sí que s'inicia una pujada de part de bo: som al

Camí de les Marrades, que anirà ascendint entre bosc i algun petit prat fins a trobar la pista que ens menarà a la casa de **Fontcoberta**, deshabitada però en bon estat. Veurem un faig monumental poc abans d'arribar-hi.

Passarem per davant de la casa i baixarem fins al costat del petit torrent. El seguirem fins a pujar a la **Font Martingala**, ombrívola i ben aparellada, amb un gran abeurador; situada al costat de la carretera que condueix a Sant Privat d'en Bas.

Retornem uns 50 m. en direcció a Vidrà i prenem una pista cap a l'esquerra que puja per uns prats inclinats esquitxats de gencianes. Un tros lluny es veu la masia del Pujol amb l'ermita de Sta. Margarida de Cabagés al costat. La pista fa alguns revolts i s'estreny, envaïda per les romequeres. Poc més amunt fem un gir sobtat a l'esquerra, per endinsar-nos entre els boixos per un caminó que de seguida pren direcció cap a la dreta i s'enfila decididament cap al cim del **Roc de l'Àliga** (1.395m). Aquí tenim una bona talaia. Veiem, a l'esquerra, el Puigsacalm, a davant, Puig Cubell, i a continuació la Serra de Curull, amb l'airós Puig de les Àligues al mig. Més a la dreta, la Plana de Vic, el Santuari de Bellmunt i Vidrà. Just a sota nostre, es veu el veïnat de Ciuret, amb el ramat d'ovelles esgarriat pels prats. Són les del Mas Can Font, únic mas habitat permanentment de Vidrà.

Si el dia és clar veurem el Montseny, Montserrat i els relleus Prepirinencs i Pirinencs.

Continuem la marxa sense allunyar-nos de la vora del cingle, passant pel costat de més gencianes, de les grosses, fins que haurem de tornar-nos a endinsar a la fageda. El camí baixa un xic i torna a pujar. Després de poques passes ja veurem uns llisos: som a la **Plaça dels Camillers**, on la tradició indica que els caramellaires s'hi aturaven per cantar-hi caramelles de camí cap al veïnat de Collfred, segurament en èpoques de més abundor de masos i gent per aquells verals. Deixarem, a la nostra dreta, el Puig de la Bicoca, el més alt del sector, però que té el cim emboscats i una vista nul·la.

Es travessa el prat fins a la cleda. Hem arribat al **Coll d'en Carbassa**. Passem la tanca i comencem una suau pujada per una pista que abandonarem tot seguit per creuar uns plans drets que ens conduiran cap a un camí que seguirem fins a **Coll de Cans** –una fita de terme ens indica l'indret-. Travessem el fil i prenem un bonic camí que davallarà, emboscats, fins a la **Collada de Ciuret**, a sota **Puig Cubell**.

Caminem uns 50 m. cap a ponent per tornar a agafar un camí cap al Sud. Passem una cleda i arribem als **Plans de Costa Vella**. Els travessarem fins a trobar una pista, que seguirem, de pujada, cap a l'esquerra. Al cap d'alguns revolts després de passar per la **Carena de la Font de l'Obi** –a sota nostre- ens conduirà a **Coll Rabassola**.

Comencem a baixar i, de seguida, ens decantem cap a la dreta pel **Solell de Sant Tomàs** per una pista herbada que mena al Quintà de la casa de Sant Tomàs, deshabitada. La veurem d'un tros lluny, enquadrada pels rocosos Pics de les Àligues i Puig de Curull, però abans d'arribar-hi, girarem 90 graus cap a l'Oest i passarem una cleda enmig d'una filera d'atapeïts boixos. Tan bon punt la creuem ens trobem davant les ruïnes de la casa de **Can Mic**. Seguirem direcció Sud per l'asseïllat Quintà de Can Mic, entre roures, avellaners, freixes i arços. En trobar un filferro que ens barra el pas, ens decantem per entre els boixos cap a la dreta. Després d'un petit pujant ja trobem les ruïnes d'una petita masoveria: el **Pla d'en Roca**. Travessem el Pla d'en Roca, ple d'arços, i davallarem a l'**Hort de Getzemaní**, lloc ple de misteri i encant, encastat entre unes penyes enormes cobertes de vegetació. Aquest indret era l'hort de la casa dels Rònecs, les ruïnes de la qual encara s'aguanten en un costat. Recentment ha estat desembardissat, recuperant una mica el seu aspecte esplèndid d'altres temps.

Travessem l'hort i prenem un caminó cap a l'Est que, després de travessar el Torrent dels Rònecs, pren direcció Oest. El seguirem i al cap de poca estona trobarem el camí de la **Bauma de la Vila** –indicat-, que no hem d'agafar. Però si volem, hi podem fer una visita, ja que només és a unes poques passes. La bauma té 50 m de llarg i entre 1,5 i 2 m d'alçada. Era habitada encara el 1.880, però no pas el s.XX. Ara és un lloc ombrívol que produeix certa basarda. Retornem al camí que dúiem, entre faigs, roures i boixos. Pocs minuts ens separen del **Collet de la Fenaiola**, on tindrem vistes de la Serra de Curull i del veïnat de Sant Bartomeu de Covildases, amb el Puig Tosell com a teló de fons.

Tirem cap a la dreta per una pista de desboscocar poc tros, ja que haurem d'agafar un corriol que seguirem fins a enllaçar amb una altra pista. La seguim uns 300 metres i agafarem de nou un viarany molt marcat que baixa decididament fins a trobar una altra pista que creuarà tot seguit el **Torrent dels Rònecs**, que ara ja duu força més aigua.

La pista ara segueix per la part solella. Deixem a l'esquerra les ruïnes de la casa de Torrents, quasi imperceptibles, fem un parell de giragonses, i trobem un pal indicador. Seguirem cap a la dreta, cosa que ens obligarà de nou a travessar l'aigua: ara es tracta, però, del **Riu Ges**. Al cap de pocs metres la pista s'estreny i es converteix en un sender fressat, que pujarà continuadament –després de travessar la carretera de Sant Bartomeu- fins a **Vidrà**.